

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Η αυτοκτονία ενός έρωτευμένου χιμπατζή !...

Ο περίφημος χιμπατζής Ταρζάν του οποίου η εμφάνιση στά μεγαλύτερα ιπποδρομία και μουζικ-χάλ του κόσμου προχαλοῦσε πάντοτε τὸν γενικό θαυμασμό, αυτοκτόνησε τελευταίως στὸ Βερολίνο ὅπὸ τὰς ἐξῆς δραματικὰς περιστάσεις.

Πρὸ ὀλίγου καιροῦ, ὅταν ἐπαίξε ἀκόμα στὸ θέατρο τῆς «Σκάλας» τοῦ Μιλάνου, κἀθε βράδυ στὰ διάφορα νουμέρά του τὸν συνώδευε μιὰ χαριτωμένη Ἰταλίδα, ἡ ὁποία ἐκτελοῦσε μαζί του διάφορα ἀκροβατικὰ γυμνάσματα. Ὁ Ταρζάν δὲν ἄργησε, κυττάζοντας τὰ μάτια τῆς ὡραίας αὐτῆς ἀκροβάτιδος, νὰ τὴν ἐρωτευθῆ παραόφρα. Δυστυχῶς ὅμως ἡ παρμονὴ τῆς Ἰταλίδας αὐτῆς στὸ Μιλάνο δὲν ἐπρόκειτο νὰ διαρκέσῃ πολύ. Ἐνα νέο συμβόλαιο πού ἔκλεισε μὲ κάποιο ἀμερικάνικο θέατρο ποικιλιῶν, τὴν ἀνάγκασε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν φτωχὸ Ταρζάν καὶ νὰ φύγῃ γιὰ τὴ Νέα Ὑόρκη. Ὁ χιμπατζής ἔχασε ἔτσι τὴν ἀγαπημένην του.

Σὲ λίγες ἡμέρες ἔφυγε καὶ ὁ ἴδιος μὲ τὸ θέατρο, γιὰ τὸ Βερολίνο, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἔχησῃ τὴν ὡραία Ἰταλίδα.

Στὸ Βερολίνο, ἦταν πολὺ μελαγχολικός καὶ μόλις καὶ μετὰ βίας ἔτρωγε τὸ λίγο φαί πού του ἔδιδαν.

Ἡ κατάσταση αὐτῆ διήρκεσε δέκα πέντε ἡμέρες, ὅταν ἓνα βράδυ, πού ὁ θεατρὸνῆς του τὸν εἶχε κλείσει ἀπὸ νωρὶς στὸ κλουβὶ του, ὁ Ταρζάν σὲ μιὰ στιγμὴ ἀπελπισίας, ἔβγαλε ἓνα κουτὶ σπύριτα πού εἶχε πάρει κρυφὰ μαζί του καὶ ἔβαλε φωτιά στὸ ἀχρὸνέιο στρώμα πού του χρησίμευε γιὰ κρεβάτι. Μέσα σὲ ὀλίγα λεπτά τῆς ὥρας ἡ φλόγες πολιορκήσανε τὸ φτωχὸ χιμπατζή, ὁ ὁποῖος τὸ πρῶτὸ βρόθύθηκε τελείως ἀπὴνθρακωμένος, μέσα στὸ αἰθερένιο κλουβὶ του.

Ἐτσι ἐτεριμάτισε τὴ ζωὴ του ὁ περίφημος αὐτὸς χιμπατζής πού μαζί μὲ τίς ἄλλες μιμήσεις τὸν κινήσεων καὶ τὸν συνηθειῶν του ἀνθρώπου ἔμαθε στὸ τέλος νὰ τὸν μιμῆται καὶ στὴν αὐτοχειρία !...

Ζῶα πού δὲν πίνουν ποτέ νερό

Ἐπάρχουν λοιπὸν καὶ ζῶα πού δὲν πίνουν σὲ ὅλη τους τὴ ζωὴ οὔτε μιὰ σταγόνα νερό ; Ἐτσι τοῦλάχιστον ἰσχυρίζεται ὁ περίφημος Ἀγγλὸς φυσιοδίφης Γκέσλερ, συγκαταλέγων μεταξύ τῶν ζώων αὐτῶν τίς Λάμες τῆς Παταγονίας, εἶδος αἰγῶν, καὶ Γαζέλλες, τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς. Ἐπίσης κατὰ τὸν κ. Γκέσλερ, ὑπάρχει καὶ ἓνας παπαγάλος στὸ ζωολογικὸ κηπὸ τοῦ Λονδίνου, ὁ ὁποῖος ἔχει 10 χρόνια, χωρὶς νὰ πῆι διόλου νερό !

Ἐκτὸς ὅμως τοῦ Γκέσλερ, ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ ἄλλοι διάσημοι φυσιοδίφαι οἱ ὁποῖοι φρονοῦν ὅτι καὶ αὐτὰ ἀκόμα τὰ κουνέλια μποροῦν νὰ ζήσουν χωρὶς νὰ πίνουν τίποτε ἄλλο, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ λίγη δροσιὰ πού βρίσκεται ἐπάνω στὰ φύλλα τῶν χόρτων καὶ τὴν ὁποία γλύφουν μὲ τὴ γλῶσσα τους, ὅταν ἔχουν ἀνάγκη νὰ δροσιθοῦν τὸ καλοκαίρι.

Βριάνδος. Τὴν 27 Αὐγούστου ἄφηνε τὴν πόλη τῆς Ἀθηνᾶς καὶ ἐξακολουθοῦσε τὸ ταξεῖδι του γιὰ τὰ Ἱεροσόλυμα.

Ὡστόσο, μολονότι ἔμεινε πολὺ λίγον καιρὸ στὴν Ἑλλάδα, μίλησε μὲ τέτοιο ἐνθουσιασμό γι' αὐτὴν, ἅμα γύρισε στὴ Γαλλία, προκάλεσε τόσο τὸ ἐνδιαφέρον τῶν διανοούμενων ὄλου τοῦ κόσμου γιὰ τὴν ἐνδοξὸ μὰ παραμελημένη χώρα, ὥστε μποροῦμε ἀδιστακτῶς νὰ ποῦμε πὸς ὁ Σατωβριάνδος ὑπῆρξε ὁ πρῶτος Εὐρωπαῖος φιλέλληνας καὶ ἓνας ἀπ' τοὺς κυριώτερους συντελεστὰς τοῦ μεγάλου φιλελληνικοῦ ἐρέματος, πού ἀνεπτύχθη στὴν Εὐρώπῃ μὲ τὴν ἔκκρηξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως.

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΜΑΣ

Ὁ περίφημος Ἰταλὸς τενόρος ΚΡΟΥΖΟ

Η ΔΟΞΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΝΗΣΙΩΝ

ΜΙΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΦΑΝΤΑΣΤΟΥ ΑΚΜΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ὅπου ἡ Κύπρος πουλιέται ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοῦς. Ἡ δεσποτεία τῶν Λουζινιάν. Ἀμήθητες πλούτες καὶ σπατάλη. Τὶ ζῶδευαν γιὰ τὰ σκυλλιά τους οἱ Κύπριοι. Τὰ πολυδάπανα κυνήγια. Τὰ στελίδια μιᾶς νύφης, εἰ θησαυροὶ τεῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας κλπ. κλπ.

Ἡ Κύπρος, ὕστερα ἀπὸ πολλὰς κατακτήσεις, περιήλθε κατὰ τὸν 12ον μ. Χ. αἰῶνα στὰ χέρια τῶν Ἀγγλων, ἀλλὰ ἐπειδὴ, λόγω τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐπαναστάσεων τῶν ἐντοπιῶν, ἡ κατοχὴ τῆς γινόταν προβληματικὴ, οἱ Ἀγγλοὶ τὴν ἐπώλησαν στοὺς Ναῦτες σὲ μιὰ τιμὴ πού ἀντιστοιχοῦσε σὲ 1.350.000 περίπου προπολεμικῆς δραχμῆς. Ἀλλὰ καὶ οἱ Ναῦτες γιὰ τοὺς ἴδιους λόγους δὲν μπόρεσαν νὰ μείνουν πολὺ στὴν Κύπρον, γι' αὐτὸ καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας τὴν ἐπώλησε πάλι στὸν εὐγενῆ Γάλλο ἱππότη Γουίδο Λουζινιάν. Τρεῖς δολοφίρους αἰῶνες ἡ Κύπρος ἦταν στὴν κατοχὴ τοῦ οἴκου τῶν Λουζινιάν καὶ πρέπει νὰ ὁμολογηθῆ ὅτι κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ εἶδε περιόδους ἀληθινῆς ἀκμῆς καὶ πλούτου.

Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Λουζινιάν ἡ Κύπρος εἶχε γίνετὸ κυριώτερον ἐμπορικὸ κέντρο τῆς Ἀνατολῆς. Ὅλοι οἱ πλοῖοι κατόικοι τῶν πόλεων τῆς Ἀσίας πού ἔφεταν στὰ χέρια τῶν Τούρκων, τῶν ὁποίων ἡ ἐπιδρομὴ πρὸς τὴν Εὐρώπην εἶχε ἀρχίσει ἤδη, κατέφευγαν σ' αὐτὴ. Συντελοῦσε πολὺ ἐπίσης στὴν αὔξησιν τῆς κινήσεως τῆς νήσου τὰ ἀλλεπάλληλα καραβάνια τῶν προσκυνητῶν πού περνοῦσαν ἀπὸ καὶ πηγαίνοντας στοὺς Ἅγιους Τόπους. Ὅλα αὐτὰ ἴσαν ἀφορμὴ νὰ ἀποκτήσῃ πλοῦτο πρωτοφανῆ, πράγμα πού, φυσικά, ὠδήγησε στὸ τέλος τοὺς κατοικοῦς τῆς στὴ διαφθορὰ καὶ στὴν ἀνηθικότητα.

Νὰ π. χ. τὶ γράφει γιὰ τὴν Κύπρον τῆς ἐποχῆς ἐκεῖνης ἓνας γερμανὸς εὐγενὴς πού ἐπὶ πέντε χρόνια περιόδευε στὴν Ἀνατολή :

Ἡ Κύπρος εἶνε ὄχι μόνον ἡ πιὸ εὐγενὴς καὶ ἡ πιὸ ἐνδοξὴ ἀπ' ὅλα τὰ νησιά ἀλλὰ καὶ ἡ πλουσιωτέρα. Κανένα ἄλλο νησί δὲ μπορεῖ νὰ συγκριθῆ μαζί της. Ἐπάρχουν ἐκεῖ ἄρχοντες, εὐγενεῖς, βαρῶνοι, ἱππῶται καὶ ἄλλοι ἀκόμα ἄστοι, πλουσιώτεροι ἀπὸ τοὺς κατοικοῦντας σ' ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου. Ὅλη τους τὴν περιουσία τὴν σπαταλοῦν σὲ κυνήγια. Ἐγγύρσια ἐκεῖ ἓνα κόμητα, ὁ ὁποῖος εἶχε γιὰ τὰ κυνήγια του περισσότερα ἀπὸ πενταχόσια λαγωνικά. Κάθε ζευγάρι ἀπὸ τὰ σκυλλιά αὐτὰ εἶχε καὶ ἓνα ξεχωριστὸ ὑπὸντοῦ τοῦ ὁποῖου ἡ ἀποκλειστικὴ φροντίδα ἦταν νὰ λούξῃ καὶ νὰ ἀρωματίζῃ τὰ πράγματα πού θεωρεῖται ἀπαραιτήτου γιὰ τὰ σκυλλιά. Ἐπίσης ἐγγύρσια ἦσαν ἄλλο εὐγενῆ ὁ ὁποῖος εἶχε καὶ αὐτὸς γιὰ τὰ κυνήγια του δώδεκα γεράκια καὶ δαπανοῦσε γιὰ τὴ συντήρησίν τους καὶ τὴν περιποίησίν τους ἀφάνταστα ποσά. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς εὐγενεῖς τῆς Κύπρου θὰ εἶχαν ἀσφαλῶς λιγώτερα ἔξοδα ἂν διατηροῦσαν ἓνα μικρὸ στρῆντεμν μαθηθῶρον ἀπ' ὅσα ζοδεῦον τώρα γιὰ τὴ διατήρησιν τοῦ κυνηγετικοῦ τῶν προσοπισκῶν. Γιὰ τὰ κυνήγια του, πού βαστοῦν ὀλόκληρους μῆνες ἀπάνω στὰ βουνὰ καὶ στὰ δάση, ἐξώδευαν οἱ Κύπριοι ποσά, μὲ τὸ ὅποια ἓνα μικρὸ κράτος θὰ μποροῦσε ν' ἀνταποκριθῆ στὶς δαπάνες του ἐπὶ ἓνα χρόνῳ !...

Παρακάτω ὁ Γερμανὸς περιηγητὴς διηγείται πὸς ἐγκατεστάθησαν στὴ νῆσῳ οἱ διάφοροι εὐρωπαῖοι εὐγενεῖς καὶ πὸς, λόγω τῆς διελεύσεως ἀπὸ ἐκεῖ προσκυνητῶν ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς, «ἀκούει κανεὶς ἀπ' τὸ πρῶτὸ ὡς τὸ βράδυ χίλιες δυὸ εἰδησίες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμον τοῦ ὁποῖου ὅλες ἡ γλῶσσες ἀνεηχοῦν σ' αὐτὰ τοῦ διαβάτου.» Καὶ συνεχίζοντας γράφει ὅτι ἡ πλουσιωτέρα πόλις τῆς νήσου εἶνε ἡ Ἀμμοχώστου. Ἡ κόρη ἓνος πλούσιου τῆς Ἀμμοχώστου ἔφερε κατὰ τοὺς ἀρσῶνους τῆς τῶσα πλοῦσια κοσμήματα ἀπάνω στὸ κεφάλι της, ὥστε ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι γάλλοι ἱππῶται, τὰ ἐξετίμησαν ὡς πολυτιμώτερα ὄλων τῶν κειμηλίων τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας ! Ἐπίσης τὴν ἴδια ἐποχὴ ἓνας Κύπριος ἐμπορὸς ἐποῦλσε στὸ Σουλτάνο, μὴ χρυσοῦ σφαίρα σπολιεμένη μονάχα μ' ἓνα διαμάντι, ἓνα μαργαριτάρι, ἓνα ἴσφαρι καὶ ἓνα σμαράγδι, ἀντὶ 60.000 φιορινίων (2.500.000 περίπου προπολεμικῶν δραχμῶν).

Σὲ λίγο ὁ ἴδιος ἐμπορὸς ζητοῦσε ν' ἀγοράσῃ πίσω ἀπὸ τὸ Σουλτάνο τὴν ἴδια σφαῖρα ἀντὶ 100.000 φιορινίων (4 καὶ πλέον ἔκατ. προπολ. δραχμ.). Δυστυχῶς ὅμως δὲν τὸ κατόρθωσε...

«Μέσα στὰ φιορμακεῖα τῆς πόλεως ἐξακολουθεῖ ὁ περιηγητὴς, ὑπάρχει περισσότερη ἐυλαλίη (πολύτιμο φαρμακευτικὸ εἶδος γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκεῖνη), ἀπ' ὅση θὰ μποροῦσαν νὰ κουβαλήσουν πέντε μεγάλα ἄμαξα μαζί. Ὅσο γιὰ τὰ ἄρματα σιωπῶ. Εἶνε τόσο κοινὰ καὶ τοῦσ φτηνὰ στὴν Κύπρον ὅσο εἶνε σ' ἑμᾶς τὸ ψωμί. Ἄα οὔτε καὶ γιὰ τοὺς πολυτίμους λίθους, οὔτε γιὰ τὰ χρυσοφάντα ὑφάσματα τολμῶ νὰ πῶ τίποτε, γιὰτὶ ὅτι ἀν γράνω θὰ εἶς φανῆ ἀπίστευτο.»

Σ' αὐτὴ τὴν ἀμύη βρισκόταν ἡ Κύπρος ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Λουζινιάν. Δυστυχῶς ὅμως σὲ λίγο τὴν κατέλαβαν οἱ Βενετοὶ καὶ ἀρχισε παραδίως ἡ παρακμὴ τῆς.

N. Ἀδάκρυτος